

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש להצלחתו ולישועתו של

אסף (אסי) גואטה בן רבקה

מעמודי החסד של שובה ישראל מראשי ארגון "בר יוחאי יסוד עולם"

קצד לשנה אחת: יד שבט

ספר הזוהר

ג' שנים-ש"ב: י כסלו

וּבְאַפְּם לֹא־מִחַתַּת רְזוּן - וּכְשֶׁהוּא מְקַדִּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְהָעַם לֹא בָאִים לְהִתְפַּלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזוּ כָּל אוֹתוֹ שֶׁלְטוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה וְכָל אוֹתָם מְמַנִּים וּמְחַנּוֹת עֲלִיוֹנִים, כָּל־שָׁמַיִם וְגַבְרִיִּים (מַעֲבָרִים) מֵאוֹתוֹ עֲלוּי שְׁמַתְתִּקְנִים בְּתַקוּנֵי אוֹתוֹ הַמְּלֶךְ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתָהּ שַׁעֲרָה שִׁישְׁרָאֵל לְמִטָּה מְסֻדְרִים תְּפִלוֹתֵיהֶם וּבְקִשׁוֹתֵיהֶם וּמְשַׁבְּחִים אֶת הַמְּלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, כָּל אוֹתָם מְחַנּוֹת עֲלִיוֹנִים מְסֻדְרִים שֶׁבָּחִים וּמְתַקְנִים בְּאוֹתוֹ תְּקוּן קְדוֹשׁ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַמְּחַנּוֹת הַעֲלִיוֹנִים כָּל־חֲבָרִים עִם יִשְׂרָאֵל לְמִטָּה לְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֶחָד, לְהִיּוֹת עֲלֵיתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעֵלָה וּמְטָה כְּאֶחָד.

וּבְשֶׁהֵם מְזַדְּמָנִים לְהִיּוֹת חֲבָרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל לְמִטָּה לֹא בָאִים לְסֻדְרֵי תְּפִלָּתָם וּבְקִשְׁתָּם וּלְשַׁבַּח אֶת אֲדוֹנָם - כָּל הַמְּחַנּוֹת הַקְּדוֹשִׁים שֶׁל הַשְּׁלֹטוֹן הַעֲלִיּוֹן וְגַבְרִיִּים (מַעֲבָרִים) מְתַקְנֵיהֶם, שֶׁהֵרִי לֹא עוֹלִים בְּעֲלִיָּה וְלֹא יְכוּלִים לְשַׁבַּח אֶת רַבּוֹנָם כְּרְאוּי. מִשּׁוּם שֶׁשֶׁבְּחֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צְרִיכִים לְהִיּוֹת כְּאֶחָד מְעֵלָה וּמְטָה, עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּשַׁעֲרָה אַחַת, וְעַל זֶה מְחַתַּת רְזוּן וְלֹא מְחַתַּת מְלֶךְ.

וְאִפְּלוּ שֶׁלֹּא הִתְרַבּוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֲלָא עֲשָׂרָה, בְּאוֹתָם הַעֲשָׂרָה מְזַדְּמָנִים הַמְּחַנּוֹת הַעֲלִיוֹנִים לְהִיּוֹת עִמָּהֶם חֲבָרִים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכָּל תְּקוּנֵי אוֹתוֹ הַמְּלֶךְ הֵם בְּעֲשָׂרָה, וְלִכֵּן דִּי בְּעֲשָׂרָה, אִם אֵינָם יוֹתֵר.

וּבֵּא רְאָה, בְּמִשְׁכַּן מָה כְּתוּב? וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר וְרִיעוּת. עֶשֶׂר, מִשּׁוּם שֶׁתְּקוּן הַמִּשְׁכָּן (הַשְּׂכִינְיָה) הוּא בְּעֲשָׂרָה לְהִיּוֹת כְּרְאוּי. עֶשֶׂר, מָה

וּבְאַפְּם לֹא־מִחַתַּת רְזוּן, וְכִּד אִיהוּ אֶקְדִּים לְבֵי כְּנִישְׁתָּא, וְעַמָּא לֹא אֲתִיין לְצִלְאָה וּלְשַׁבְּחָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדִין כָּל הַהוּא שֶׁלְטוֹנָתָא דְלַעֲלִיא, וְכָל אֵינּוֹן מְמַנֵּן וּמְשַׁרְיִין עֲלָאִין, כְּלָהוּ אֲתַבְּרוּ (ס"א אֲתַעֲבְרוּ) מֵהַהוּא עֲלוּיָא דְמִתְתַּקְנֵי בְּתַקוּנֵי הַהוּא מְלֶךְ. מָאי טַעַמָּא. בְּגִין דְּבַהֲהִיא שַׁעֲתָא, דִּישְׁרָאֵל לְתַתָּא קָא מְסֻדְרֵי צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן, וּמְשַׁבְּחֵן לְמַלְכָּא עֲלָאֵה. כָּל אֵינּוֹן מְשַׁרְיִין עֲלָאִין, מְסֻדְרִין שְׁבַחִין, וּמְתַתְּקִין בְּהַהוּא תְּקוּנָא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּמְשַׁרְיִין עֲלָאִין כְּלָהוּ חֲבָרִין אֵינּוֹן בְּיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְשַׁבְּחָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּחֻדָּא, לְמַהוּי סְלוּקָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלִיא וְתַתָּא כְּחֻדָּא.

וְכִּד אֵינּוֹן מְזַדְּמָנֵן לְמַהוּי חֲבָרִים בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא לֹא אֲתִיין לְסֻדְרָא צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן וּלְשַׁבְּחָא לְמַאֲרִיהוֹן, כְּלָהוּ מְשַׁרְיִין קְדִישִׁין, שֶׁלְטוֹנָתָא עֲלָאֵה אֲתַבְּרוּ (אֲתַעֲבְרוּ) מִתְּקוּנֵיהוֹן, דְּהָא לֹא סְלִקִּין בְּסְלוּקָא, וְלֹא יְכַלִּין לְשַׁבְּחָא לְמַאֲרִיהוֹן כְּדָקָא יְאוּת. בְּגִין דְּשֶׁבְּחֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲצַטְרִיךְ לְמַהוּי כְּחֻדָּא עֲלִיא וְתַתָּא, עֲלָאִין וְתַתָּאִין בְּשַׁעֲתָא חֻדָּא, וְעַל דָּא מְחַתַּת רְזוּן וְלֹא מְחַתַּת מְלֶךְ.

וְאִפְּלוּ דְלֹא אֲסַגִּיאוּ בְּבֵי כְּנִישְׁתָּא, אֲלָא עֲשָׂרָה, בְּאֵינּוֹן עֲשָׂרָה מְזַדְּמָנֵן מְשַׁרְיִין עֲלָאִין, לְמַהוּי עֲמַהוֹן חֲבָרִים. מָאי טַעַמָּא בְּגִין דְּכָל תְּקוּנֵי דְהַהוּא מְלֶךְ, אֵינּוֹן בְּעֲשָׂרָה, וְעַל דָּא דִּי בְּעֲשָׂרָה, אִי לֹאוּ אֵינּוֹן יְתִיר.

וְהָא חֲזִי בְּמִשְׁכַּן מָה כְּתוּב, (שְׁמוֹת כו) וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר וְרִיעוּת, עֶשֶׂר: בְּגִין דְּתְּקוּנָא דְמִשְׁכָּנָא, (נ"א דְשְׂכִינְיָתָא) בְּעֲשָׂרָה אִיהוּ,

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש
להצלחתו ולישועתו של
אסף (אסי) גואטה בן רבקה
מעמודי החסד של שובה ישראל
מראשי ארגון "בר יוחאי יסוד עולם"

לשנה אחת:
יד שבט

תרומה - קס"ד ע"ב

ג' שנים ש"ב:
קצה י כסלו

הטעם עֶשֶׂר וְלֹא עֶשְׂרֵה? אֵלֶּא
עֶשֶׂר בְּכָל מְקוֹם הוּא בְּלִי שְׂכִינָה,
שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן, כְּגוֹן זֶה (מַלְכִים-א
) עִמָּד עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר. הַשְׂכִּינָה
אֵינָה בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁהָרִי הִיא עוֹמֶדֶת
לְמַעַלָּה, שְׁפָתוֹב (שם) וְהֵימָּן עֲלֵיהֶם
מְלַמְעֵלָה. וּבְמִקּוֹמוֹת הַלְלוּ שֶׁל
רְמָזִים לְסוּד שְׁלֹמְעֵלָה שְׁחֹסֵר
מֵהֶם (ה), הָרִי שְׂכִינָה יִתְרָה עַל
אוֹתוֹ חֻשְׁבוֹן, שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבוֹן.
לְצַד הָאֲחֵר נוֹתְנִים חֻשְׁבוֹן יוֹתֵר.
וְהִיא בְּמִנְיָן בְּגִרְיָעוֹת, (לֹא תֹאמֵר
חֻשְׁבוֹן יוֹתֵר, אֵלֶּא תוֹסֶפֶת אוֹת, וְהַחֻשְׁבוֹן
בְּגִרְיָעוֹת) כְּמוֹ עֲשֵׂתִי, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ.
וּבְכָל מְקוֹם שְׁנוֹסְפוֹת אוֹתִיּוֹת
כְּגוֹן זֶה, זֶה לְגִרְיָעוֹת. כְּמוֹ
הָאֲמִינוֹן אַחִיד, שְׁמִסְפִּיק אֲמִינוֹן.
וּבְצַד הַקְּדוּשָׁה גּוֹרֵעַ אוֹת, וְהִיא
תוֹסֶפֶת.

רְבִי חֲזִיא פְתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים קד)
עֵטָה אוֹר כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם
כִּירִיעָה. פְּסוּק זֶה פְּרִשׁוּהוּ,
שְׁכֻשְׁבְּרָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת
הָעוֹלָם, הַתְּעַטֵּף בְּאוֹתוֹ אוֹר
קְדָמוֹן וּבְרָא בּוֹ שְׁמַיִם.
וּבֹא רָאָה, אוֹר וְחֻשְׁף (לֹא) הָיוּ
כְּאֶחָד. אוֹר מְצַד הַיָּמִין, וְחֻשְׁף
מְצַד הַשְּׂמָאל. מָה עָשָׂה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא? שְׁתַּפֵּם כְּאֶחָד וּבְרָא
מֵהֶם שְׁמַיִם. מָה זֶה שְׁמַיִם? אֵשׁ
וַיִּמֵּם שְׁתַּפֵּם כְּאֶחָד וַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
בֵּינֵיהֶם. וּכְשֶׁנִּתְקַנּוּ כְּאֶחָד וַמְתַח
אוֹתָם, מְתַח אוֹתָם כִּירִיעָה וַעֲשֵׂה
מֵהֶם אוֹת ו', וְזוֹ נִקְרָאת יְרִיעָה.
יְרִיעוֹת, שְׁהָרִי מֵאוֹת זוֹ הַתְּפִשֵׁט
אוֹר וְנַעֲשׂוּ יְרִיעוֹת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב
וְאֵת הַמְשָׁכָן תַּעֲשֵׂה עֶשֶׂר יְרִיעוֹת.
וְשִׁבְעָה רְקִיעִים הֵם מְתוּחִים,
גְּנוּזִים בְּגִיזָה עֲלִיוֹנָה, כְּמוֹ
שְׁבָאָרוּהָ, וְרְקִיעַ אֶחָד שְׁעוֹמֵד
עֲלֵיהֶם. וְלֹאוֹתוֹ רְקִיעַ אֵין גְּזוּן וְאֵין

לְמַהּוֹי כְּדָקָא יְאוּת. עֶשֶׂר, מְאִי טַעְמָא עֶשֶׂר,
וְלֹא עֶשְׂרֵה. אֵלֶּא עֶשֶׂר, בְּכָל אֲתֵר אִיהוּ בְּלֹא
שְׂכִינְתָא, דְּלֹאוּ אִיהִי בְּחוּשְׁבָנָא כְּגוֹוֹנָא דָא
(מַלְכִים א ז) עוֹמֵד עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר, שְׂכִינְתָא לֹאוּ
אִיהִי בְּחוּשְׁבָנָא, דְּהָא אִיהִי קִיּוּמָא לְעִילָא,
דְּכְתִיב, (מַלְכִים א ז) וְהֵימָּן עֲלֵיהֶם מְלַמְעֵלָה.
וּבְאֵלִין דְּוּכְתִי דְרַמְיָזִי לְרִזָא דְלְעִילָא דְחֹסֵר
מְנַהוֹן, (פ"א ה) הָא שְׂכִינְתָא יִתִּיר עַל הַהוּא
חֻשְׁבָנָא, דְּלֹאוּ אִיהִי בְּחוּשְׁבָנָא.

לְסַטְרָא אַחְרָא, יְהִיבִי חֻשְׁבָנָא יִתִּיר, וְאִיהִי
כְּמִנְיָנָא בְּגִרְיָעוֹ, (ר"א לֹא תִימָא חֻשְׁבָנָא יִתִּיר
אֵלֶּא תוֹסֶפֶת אֵת וְחוּשְׁבָנָא בְּגִרְיָעוֹ) כְּגוֹן עֲשֵׂתִי, וְהָא
אוּקְמוּהָ. וּבְכָל אֲתֵר דְאֲתָנוּן אֲתוּסְפֵן, כְּגוֹוֹנָא
דָא, אִיהוּ לְגִרְיָעוֹתָא. כְּגוֹן (שְׁמוּאֵל ב יג) הָאֲמִינוֹן
אַחִיד, דְּסִגְיָא אֲמִינוֹן. וּבְסַטְרָא דְקְדוּשָׁא, גִרֵעַ
אֵת וְאִיהוּ תוֹסֶפֶת.

רְבִי חֲזִיא פְתַח וְאָמַר, (תְּהִלִּים קד) עוֹטָה אוֹר
כְּשִׁלְמָה נוֹטָה שְׁמַיִם כִּירִיעָה. הָאִי קְרָא
אוּקְמוּהָ, דְכַד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא עֲלָמָא,
אֲתַעֲטֵף בְּהָהוּא אוֹר קְדָמָאָה, וּבְרָא בֵיה
שְׁמַיִם.

וְהָא חֲזִי, אוֹר וְחֻשְׁף (ר"א לֹאוּ) כְּחָדָא הָוּוּ. אוֹר
מְסַטְרָא דִימִינָא, וְחֻשְׁף מְסַטְרָא
דְשְׂמָאֵלֶּא. מְאִי עֵבֵד קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא, שְׁתַּף
לוֹן כְּחָדָא, וּבְרָא מְנַהוֹן שְׁמַיִם. מְאִי שְׁמַיִם.
אֵשׁ וַיִּמֵּם. שְׁתַּפֵּן כְּחָדָא, וַעֲבִיד שְׁלָם בֵּינֵיהוּ.
וְכַד אֲתַכְּלִילוּ כְּחָדָא, וַמְתַח לוֹן, כִּירִיעָה מְתַח
לוֹן, וַעֲבִיד מְנַהוֹן אֵת ו' וְדָא אַקְרִי יְרִיעָה.
יְרִיעוֹת, דְּהָא אֵת דָא אֲתַפְּשִׁיט מְנִיָּה נְהִירוֹ,
וְאֲתַעֲבִידוּ יְרִיעוֹת, הָדָא הוּא דְכְתִיב וְאֵת
הַמְשָׁכָן תַּעֲשֵׂה עֶשֶׂר יְרִיעוֹת.

וְשִׁבְעַ רְקִיעִין אֵינוֹן מְתִיחִין, גְּנִיזִין בְּגִיזוֹ עֲלָאָה, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ. וְחַד

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש
להצלחתו ולישועתו של
אסף (אסי) גואטה בן רבקה
מעמודי החסד של שובה ישראל
מראשי ארגון "בר יוחנן יסוד עולם"

קצו לשנה אחת:
יד שבט

ספר הזוהר

ג' שנים-ש"ב:
יא כסלו

לו מקום בגלוי, ולא עומד להתבונן בו (אלא בתבונה), והרקיע הזה גנוז ומאיר לכלם, ומסיע אותם למסעיהם, כל אחד ואחד כראוי לו. אלא עומד בהשכל.

מהרקיע הזה והלאה אין מי שיידע וישגיח, ויש לאדם לסתם פיו ולא לדבר ולהתבונן בהשכל. מי שסיטפל חוזר לאחור, שאין מי שיכול לדעת.

עשר יריעות הן, שהם עשרה רקיעים. ומי הם יריעות המשפן שהן עשר ועומדות להודיע לחכמי הלב? מי שיידע בהן, מסתפל בחכמה רבה ובסודות של העולם, ומסתפל למעלה באותו מקום, שכל אחד ואחד נדבק בו, פרט לשני אלה שעומדים בימין ובשמאל, והם גנוזים עם השכינה.

רבי יוסי אמר, תשעה רקיעים הם, ושכינה היא עשירית. שאם תאמר בשביל שכתוב עשר - הוא חוץ מהשכינה. אם כן, השכינה היא אחת עשרה שעומדת על עשר. אלא ודאי שתשע הן, והם תשעה ימים שבין ראש השנה ליום הפפורים, והיא העשירית. כמו זה המשפן הוא עשר יריעות אותם עשרה רקיעים סוד הסודות שלא נמסר, רק ליודעי החכמה, והכל הוא בסודות של המנוחה הקדושה, שהוא גלה סוד כל רקיע ורקיע, והם שמשים שממשים בכל אחד ואחד. שבועה רקיעים הם למעלה, ושבועה רקיעים הם למטה, כמו שלמעלה. שבועה רקיעים הם שבהם כוכבים ומזלות להנהיג העולם הזה כפי דרכו וכמו שצריך לו.

למה ככתבא ומזלי לאנהגא עלמא דא כפום ארחיה, פמה דאצטריך ליה.

רקיעא דקיימא עליהו, והוא רקיע לית ביה גוון, ולית ליה אתר באתגליא ולא קיימא לאסתפל לא ביה, (ס"א אלא בסוכלתנו) והאי רקיע איהו גניז, ונהיר לכלהו, ונטיל לון במטליהו, כל חד וחד פדקא חזי ליה. אלא קיימא בסוכלתנו.

מהאי רקיע ולהלאה, לית מאן דיידע וישגח, ואית ליה לבר נש למסתם פומיה, ודלא למלא וללאסתפלא בסוכלתנו. מאן דיסתפל אהדר לאחורא, דלית מאן דיכיל למנדע.

עשר יריעות אינון, דאינון עשרה רקיעין. ומאן אינון יריעות דמשפנא דאינון עשר. וקיימן למנדע לחכמי לבא. מאן דינדע בהו, אסתכל בחכמתא סגיא, וברזין דעלמא, ואסתפל (דף קס"ה ע"א) לעילא בההוא אתר, דכל חד וחד אתדבק ביה, בר תרין אינון דקיימן בימינא ובשמאלא, ואינון גניזין בהדי שכינתא.

רבי יוסי אמר תשע רקיעין אינון, ושכינתא איהי עשיראה. דאי תימא בגין דכתיב עשר, בר משכינתא איהו. אי הכי, שכינתא חד סרי איהי דקיימא על עשר. אלא ודאי תשע אינון, ואינון תשע יומין שבין ראש השנה ליום הפפורים, ואיהי עשיראה. פגוונא דא, משפן איהו עשר יריעות.

אינון עשר רקיעין רזא דרזין דלא אתמסר בר לאינון דיידעי חכמתא, וכלא איהו ברזין דבוצינא קדישא, דאיהו גלי רזא דכל רקיעא ורקיעא, ואינון שמשין דמשמשי בכל חד וחד. שבע רקיעין אינון לעילא, שבע רקיעין

לימוד הזוהר הקדוש יהיה מוקדש
להצלחתו ולישועתו של
אסף (אסי) גואטה בן רבקה
מעמודי החסד של שובה ישראל
מראשי ארגון "בר יוחאי יסוד עולם"

לשנה אחת:
יד שבט

תרומה - קס"ה ע"א

ג' שנים-ש"ב:
יא כסלו קצז

בְּבִלְהוֹ שְׂבִיעָא עֲדִיף, בְּרַ תְּמִינָא, דְּקָא
מְדַבֵּר לְכִלְהוֹ, וְקִיִּמָּא עַל כְּלָהוּ.
כְּתִיב (תהלים סח) סֵלוּ לְרוּכְבַּי בְּעֲרֹבוֹתַי, מֵאֵן רוּכְבַּי
בְּעֲרֹבוֹתַי, וּמֵאֵן אֵינוֹן עֲרֹבוֹתַי. אֲלֵא, עֲרֹבוֹתַי דָּא
רְקִיעָא שְׂבִיעָא, אֲמַאי אֲתַקְרִי עֲרֹבוֹתַי. עַל
דְּאִיהוּ כְּלִיל מֵאֲשָׂא וּמֵאֵא כַחְדָּא, וּמִסְטָרָא
דְּדֵרוֹם, וּמִסְטָרָא דְצָפוֹן, וְאִיהוּ מְעוֹרָב מִתְרִין
סְטָרִין.
וְאִי תִימָא, אִי הָכִי, שְׁתֵּי עֲרֹבוֹת דְּקָא מִתְחַבְּרִין
כְּלוּלָב, וְתַנְיִנֵן עֲרֹבוֹתַי, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב
סֵלוּ לְרוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי. אִי הָכִי, מֵאֵן יְהִיב יִרְפִּין
בְּגוּפָא, אוֹ גוּפָא בְּיִרְפִּין, דְּהָא דָּא עֲבִיד פְּרִין
וְאִיבִין, וְדָא לָא עֲבִיד פְּרִין וְאִיבִין.
אֲלֵא, וְדָאִי כִלָּא הוּא רְזָא דְעֲרֹבוֹת דְּבִלְוּלָב,
אֵינוֹן עֲרֹבוֹת דְּבִלְוּלָב, חַד אֵשׁ, וְחַד
מִים. בְּרְזָא דָּא דְכִלְהוֹ, וְאִיהוּ שְׂבִיעָא אִיהוּ
אֵשׁ וּמִים כְּלִיל כַּחְדָּא, בְּרְזָא חְדָּא, וּבְגִין
דְּעֲרֹבוֹת אִיהוּ רְזָא כְּלָלָא דְכִלְהוֹ שִׁית אַחְרָנִין,
אִיהוּ רְזָא דְרִתִּיקָא עֲלָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
אֲתַרְעִי בְּהָאִי רְקִיעָא, יִתִּיר מִכְּלָהוּ רְקִיעִין,
וְתִיאֻבְתִּיהָ תְּדִיר לְאַתְקָנָא לְהָהוּא רְקִיעָא,
בְּשִׁפּוּרָא עֲלָא. וְעַל דָּא, סֵלוּ לְרוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי
לְהָהוּא דְרוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי. וּמֵאֵן אִיהוּ. הָהוּא
רְקִיעַ טְמִיר וְגַנְיָז, דְּקִיִּמָּא עַל גְּבִי חִיּוֹתָא,
דְּאִיהוּ רֹכֵב בְּעֲרֹבוֹתַי.
וְעֲלוּ לְפָנָיו. מִלְּפָנָיו לָא כְּתִיב, אֲלֵא לְפָנָיו,
דְּהָא לִית מֵאֵן דִּינְדַּע בֵּיהּ כְּלוּם. אֲבָל
לְפָנָיו, מֵאֵן דְּעִיִּל לְקַמִּיהָ דְּהָאִי רְקִיעָא,
אֲצִטְרִיךְ לְמִיעַל בְּחֻדָּה, וְלָא בְּעַצְבוֹ כְּלָל,
בְּגִין דְּהָאִי רְקִיעָא גְרִים, דְּתַמָּן לָא שְׂרִיא
עַצְבוֹ וְרוּגְזָא כְּלָל, דְּהָא תַמָּן כְּלָל אִיהוּ
בְּחֻדָּה.
וְעַל דָּא, כַּהֵן גְּדוּל דְּקִיִּמָּא לְקַמִּיהָ, לָא הוּא עָאֵל לְבִי קְדָשָׁא, בְּרַ בְּחֻדָּה,

בְּכִלְהוֹ הַשְּׂבִיעִי עֲדִיף, חוּץ מִן
הַשְּׂמִינִי שְׂמִנְהִיג אֶת כָּלָם וְעוֹמֵד
עַל כָּלָם. כְּתוּב סֵלוּ לְרוּכְבַי
בְּעֲרֹבוֹתַי. מִי רוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי, וּמִי
הֵן הַעֲרֹבוֹת? אֲלֵא עֲרֹבוֹת זֶה
הַרְקִיעַ הַשְּׂבִיעִי, וְלָמָּה נִקְרָא
עֲרֹבוֹת? עַל שֶׁהוּא כְּלוּל מֵאֵשׁ
וּמִים כַּחְדָּד, וּמֵצֵד הַדְּרוֹם, וּמֵצֵד
הַצָּפוֹן, וְהוּא מְעֹרָב מִשְׁנֵי צַדִּים.
וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן, שְׁתֵּי הַעֲרֹבוֹת
שְׂמִתְחַבְּרוֹת בְּלוּלָב, וְשְׂנִינֵי
עֲרֹבוֹת? זֶהוּ שְׂכָתוּב (תהלים סח) סֵלוּ
לְרוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי. אִם כֵּן, מִי נוֹתֵן
יִרְכִים בְּגוּף, אוֹ גוּף בְּיִרְכִים?
שְׁתֵּי זֶה עוֹשֶׂה פְרוֹת וְנֹצְנִים, וְזֶה
לֹא עוֹשֶׂה פְרוֹת וְנֹצְנִים.
אֲלֵא וְדָאִי שֶׁהַכֹּל הוּא סוּד שֶׁל
עֲרֹבוֹת שְׂבִילָב. אוֹתָם עֲרֹבוֹת
שְׂבִילָב, אֶחָד אֵשׁ וְאֶחָד מִים.
בְּסוּד הַזֶּה שֶׁל כָּלָם, וְהוּא שְׂבִיעִי,
הוּא אֵשׁ וּמִים כְּלוּלִים כַּחְדָּד
כְּסוּד אֶחָד, וּמִשׁוּם שֶׁעֲרֹבוֹת הוּא
סוּד הַכֹּלָל שֶׁל כָּל שֵׁשֶׁת
הָאֲחֻרוּנִים, הוּא סוּד הַמְּרֻכְבָּה
הַעֲלִיּוֹנָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
רוֹצֵה בְּרַקִיעַ הַזֶּה יוֹתֵר מִכָּל
הַרְקִיעִים, וְתִשׁוּקָתוֹ תְּמִיד לְתַמָּן
אוֹתוֹ הַרְקִיעַ בִּפְיֵי עֲלִיּוֹן. וְעַל זֶה
סֵלוּ לְרוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי, לְאוֹתוֹ
שֶׁרוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי, וּמִיְהוּ? אוֹתוֹ
הַרְקִיעַ טְמִיר וְגַנְיָז שֶׁעוֹמֵד עַל גֵּב
הַחַיּוֹת, שֶׁהוּא רוּכְבַי בְּעֲרֹבוֹתַי.
וְעֲלוּ לְפָנָיו. לֹא כְּתוּב מִלְּפָנָיו,
אֲלֵא לְפָנָיו, שֶׁהֲרִי אֵין מִי שֶׁיֵּדַע
כּוּ כְּלוּם. אֲבָל לְפָנָיו, מִי שֶׁנִּכְנַס
אֶצֶל הַרְקִיעַ הַזֶּה, צְרִיךְ לְהִכְנַס
בְּשִׂמְחָה וְלֹא בְּעֶצֶב כְּלָל, מִשׁוּם
שֶׁהַרְקִיעַ הַזֶּה גוֹרֵם, שֶׁשֵּׁם לֹא
שׂוֹרָה עֶצֶב וְרוּגְזָא כְּלָל, שֶׁהֲרִי שֵׁם
הַכֹּל בְּשִׂמְחָה.
וְעַל זֶה, כַּהֵן גְּדוּל שֶׁעוֹמֵד לְפָנָיו
לֹא הֵיךְ נִכְנַס לְבֵית הַקְּדוּשׁ - רַק

וְעַל דָּא, כַּהֵן גְּדוּל דְּקִיִּמָּא לְקַמִּיהָ, לָא הוּא עָאֵל לְבִי קְדָשָׁא, בְּרַ בְּחֻדָּה,